

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.54/2025/10.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. január 9. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 2 rendbeli bűnsegédként, részben folytatólagosan, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt Terhelt3 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy III. rendű vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának 2025. május 26. napján kihirdetett Kb.III.12/2025/14. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt3 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy III. rendű vádlottat lefokozás katonai büntetésre is ítéli.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. május 26. napján kihirdetett Kb.III.12/2025/14. számú ítéletével Terhelt3 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettében [Btk. 301. § (1) bekezdés] és bűnsegédként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettében [Btk. 301. § (1) bekezdés], ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a III. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből – végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételesen szabadságra. Kötelezte továbbá a III. rendű vádlottat az eljárás során vonatkozásában felmerült 140.875 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen a katonai büntetőeljárásra kijelölt ügyész a vádlott terhére végleges hatályú, a rendvédelmi szervnél betöltött foglalkozástól eltiltás büntetés és egészségügyi foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője az ügydöntő határozatot tudomásul vette.

[3] Az ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bíróság tévedett, amikor Terhelt3 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy III. rendű vádlottat a rendvédelmi szerveknél betöltött foglalkozástól, valamint az egészségügyi foglalkozástól nem tiltotta el. Az ügyész utalt rá, hogy Terhelt3 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy III. rendű vádlott szolgálati jogviszonya 2024. május 24. napján a 2015. évi XLII. törvény 80. § (2) bekezdésének a) pontja alapján közös megegyezéssel szűnt meg. A vádlott a cselekmény elkövetésének idején a helység3i Országos Büntetés-végrehajtási Intézet Egészségügyi Osztályának főelőadója, és egyben Terhelt2 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy II. rendű vádlott egészségügyi osztályvezető helyettese volt, a foglalkozása felhasználásával, vagyis a foglalkozása által adott lehetőséget, alkalmat közvetlenül kihasználva – figyelemmel arra, hogy Terhelt2 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy II. rendű vádlottal együtt olyan pozíciót töltöttek be az egészségügyi osztályon, amely lehetővé tette azt, hogy szolgálati helyükön elkészítsék a chili paprikával fertőzött fertőtlenítőszer annak érdekében, hogy az intézet hivatásos állományú orvosa azt a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogvatartottak kezelése során használja – nyújtott segítséget a bűncselekmények elkövetéséhez a vádirati és ítéleti tényállásban is rögzítettek szerint. A munkaköri leírásban foglaltak alapján éppen a III. rendű vádlott volt az, akinek foglalkoztatási főelőadóként biztosítania kellett volna a szakszerű és biztonságos betegellátást. Mindezek alapján az ügyészi álláspont szerint a Btk. 52. § (1) bekezdésének b) pontja alapján a rendvédelmi szerveknél betöltött foglalkozástól eltiltás törvényi feltételei fennállnak. Továbbá, a vádlott által elkövetett cselekmény jellegére, kiemelt tárgyi súlyára, az elkövetés helyére, az érintettek körére, erkölcsi megítélésére tekintettel, nem elégséges határozott ideig eltiltani a terheltet a rendvédelmi szerveknél betöltött foglalkozástól, jelen esetben a Btk. 53. § (2) bekezdésében foglalt végleges hatályú eltiltás feltételei is fennállnak. Az egészségügyi foglalkozástól történő eltiltás vonatkozásában az ügyész kiemelte, hogy a vádlott a büntetés-végrehajtási intézet egészségügyi osztályán látott el azzal összefüggő rendvédelmi feladatokat, főelőadóként Terhelt2 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy II. rendű vádlott, egészségügyi osztályvezető helyettesítését is ellátta. A vádlott munkaköri leírása tartalmazza, hogy feladatainak ellátása során feladatait az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény, az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény, az egészségügyi szolgálatatások nyújtásához szükséges szakmai minimumfeltételekről szóló 60/2003. (X. 20.) Rendelet, a házi orvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) Rendelet maradéktalan betartásával látja el. A hivatkozott dokumentum kiemeli továbbá, hogy feladatai ellátása során biztosítja a szakszerű, biztonságos betegápolást, továbbá szükség esetén részt vesz a szakápolói feladatok ellátásában. A Btk. 51. § (1) bekezdésének b) pontja esetében a foglalkozástól eltiltás előfeltétele, hogy a foglalkozás felhasználásával kövessék el a szándékos bűncselekményt. Amellett, hogy beosztásából adódóan a büntetés-végrehajtási intézetben, ezen belül is az egészségügyi osztályon Terhelt3 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy III. rendű vádlott és Terhelt2 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy II. rendű vádlott volt olyan helyzetben, hogy bőrfertőtlenítő szerbe chili paprikát keverjen annak érdekében, hogy Terhelt1 volt büntetés-végrehajtási százados I. rendű vádlott, orvos azt munkavégzése során használja, megszegte a hivatkozott munkaköri feladatait és a betartandó jogszabályokat, melyek foglalkozásának ellátására vonatkoztak. Mindezek alapján az ügyészi álláspont szerint a Btk. 52. § (1) bekezdésének b) pontja alapján – figyelemmel az 53. § (2) bekezdésére – a végleges hatályú egészségügyi foglalkozástól eltiltás törvényi feltételei fennállnak.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.560/2025/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával lefolytatott eljárásában a vádlott bűnösségére kiterjedő, a vádirati tényállást és jogi minősítést nem vitató és a tárgyalás tartásához fűződő jogáról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdése szerinti végzésében elfogadta. Ezt követően a vádirati tényállást és a minősítést ügydöntő határozatába emelve, a vádlott bűnösségét a vád tárgyává tett 2 rendbeli hivatali bűncselekményben megállapította. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által rögzített személyi körülményeket a fellebbviteli főügyészség az eljáró katonai tanács által beszerzett, a vádlott büntetés-végrehajtási szolgálati viszonyához kapcsolódó személyügyi okmányok alapján azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlott 2022. február 1. napjától 2022. november 18. napján történt beosztásból felfüggesztéséig a helység3i Országos Büntetés-végrehajtási Intézet Egészségügyi Osztályán FEOR 3311 számú ápoló, szakápoló besorolású főelőadói beosztást látott el.

[5] Az elsőfokú bíróság álláspontjával, mely szerint a vádlott terhére rótt bűncselekményekkel a 2 évi, 4 évre felfüggesztett szabadságvesztés áll arányban előzetes bírósági mentesítés nélkül, egyetértett. Álláspontja szerint azonban anyagi jogszabályt sértően tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor nem szabott ki a vádlottal szemben végleges hatállyal a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja és 53. § (1) és (2) bekezdése szerinti rendvédelmi szervnél betöltött foglalkozástól eltiltás büntetést, továbbá egészségügyi foglalkozástól eltiltás büntetést az ezen foglalkozásokra méltatlanná vált vádlottal szemben. Az ügyészi fellebbezés indokolásában e körben kifejtettekén túl, a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség utalt a fellebbviteli katonai tanács által más katonai büntetőeljárásokban már felhívott, a Kúria által Bhar.1170/2013/6. számon hozott eseti döntés elvi tartalmára is, amelynek lényege szerint a Hszt. hatálya alá tartozó hivatásos állományú személlyel szemben nincs törvényi akadálya a rendvédelmi foglalkozástól történő eltiltás büntetés alkalmazásának. A fellebbviteli főügyészségi álláspont szerint mindenképp indokolt a foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazása, ha a Btk. 127. § (1) bekezdése szerinti büntetőjogilag katonának minősülő elkövetővel szemben nem került sor katonai büntetés kiszabására, miközben elbírált bűncselekményét a fegyveres rendvédelmi testületénél betöltött beosztásából, foglalkozásából következő helyzete kihasználásával követte el. Utalt arra is, hogy a vádlott a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa indokolása szerint is elítélendő motívumból fakadóan, gátlástalanul követte el cselekményét. A fellebbviteli főügyészség rámutatott továbbá arra, hogy az elsőfokú ítélet 5. oldal 2. bekezdésében írt indokolás hiányos, hiszen az elkövetés idején a vádlott egyértelműen, egészségügyi feladatok ellátására, FEOR szám szerint ápolóként, szakápolóként besorolt főelőadói beosztást látott el a helység3i Országos Büntetés-végrehajtási Intézet Egészségügyi Osztályán és a 2022. július 20. napján hatályosult szám29 számú munkaköri leírása szerint is egészségügyi rendvédelmi feladatokat kellett ellátnia 2022. év során. Mindebből következően a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok – mind a generális prevenció, mind a speciálprevenció – maradéktalan elérése végett, a vádlottal szemben a fellebbviteli eljárásban szükséges kiszabni a vádirattal kezdeményezett két foglalkozástól eltiltás büntetést is. Az elsőfokú bíróság további járulékos, illetve az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyához tartozó ítéleti rendelkezéseit a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség törvényesnek tartotta.

[6] A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.III.12/2025/14. számú elsőfokú ítéletének

személyi részt érintő pontosítása, valamint a bűnösségi körülmények köréből a büntetlen előéletre utalás mellőzése után a Be. 606. § (1) bekezdésének megfelelően változtassa meg és Terhelt³ volt büntetés-végrehajtási főhadnagy III. rendű vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki végleges hatályú, a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontjára és 53. § (1) és (2) bekezdésére alapított, rendvédelmi szervnél betöltött foglalkozástól, valamint egészségügyi foglalkozástól eltiltás büntetést.

[7] A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül. Felülbírlata ezért a Be. 590. § (5) bekezdés a)-d) pontjai alapján a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésre terjedt ki. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[8] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata szerinti törvényi feltételek fennállása miatt tanácsülésen bírálta felül.

[9] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírlat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat jórészt betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését.

[10] Az elsőfokú ítélet szerkesztése azonban – a sorszámozott bekezdések hiányában – nem felel meg a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás (Beisz.) 27/A. § (13) előírásainak. Ezen eljárási (és igazgatási) szabálysértés azonban az eljárás lefolytatására lényeges hatással nem volt, azonban kétségtelen, hogy az ítélet felülbírlata során ez az elsőbírói mulasztás a felülvizsgálat során az ítélettel kapcsolatos hivatkozások megtételekor nehézséget okoz.

[11] Az elsőfokú katonai tanács az előkészítő ülést a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával tartotta meg, az általa az előkészítő ülésen fogantatosított törvényi figyelmeztetések a jegyzőkönyv tanúsága szerint mindenre kiterjedőek voltak, a jogszabályi előírásoknak megfeleltek.

[12] A vádlott a kioktatást követően a vádirattal egyezően a bűnösségét beismerő nyilatkozatot tett és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott.

[13] Ennek megfelelően az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. Az elsőfokú katonai tanács a végzés meghozatala során nyilvánvalóan vizsgálta azt, hogy a vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a vádlott e nyilatkozatának természetét és jóváhagyásának következményeit megértette, a beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt ésszerű kétely nem mutatkozott, nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják.

[14] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat csupán a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki.

[15] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet 2. oldal második bekezdésétől a 3. oldal ötödik bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített, és a vádlottat lényegében a vádirati minősítéssel egyezően két rendbeli, bűnsegédként, egy rendbeli folytatólagosan elkövetett, a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettének megfelelően a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő, bűnsegédként, folytatólagosan, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettében és a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő, bűnsegédként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettében mondta ki bűnösnek. Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott hivatali bűncselekményeit.

[16] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtakkal a másodfokú katonai tanács nem értett egyet. Az ügyiratok alapján, a felterjesztett résziratok között is elfekvő, a helység3i Országos Büntetés-végrehajtási Intézetnek a Terhelt3 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy III. rendű vádlottra vonatkozó, 2022. július 20. napján hatályosult szám29 számú munkaköri leírás szerint Terhelt3 az ügyészségi átiratban írtakkal ellentétben nem FEOR 3311 számú, ápoló besorolású főelőadói beosztást, hanem FEOR 3910 besorolású beosztást látott el, egészségügyi rendvédelmi feladatok ellátása keretében. Az elsőfokú katonai tanács által az ítélet 5. oldal harmadik bekezdésében írtak helyesen rögzítik az ezzel kapcsolatos tényeket, miszerint a FEOR rendszerében a felsőfokú képzettséghez kapcsolódó egészségügyi foglalkozások között az ápoló, szakápoló foglalkozás a 3311 szám alatt szerepel, ehhez képest azonban a III. rendű vádlott által betöltött FEOR 3910 számú munkakör a besorolása szerint nem egészségügyi beosztás, hanem jellemzően ide tartozó munkakör a büntetés-végrehajtási nevelőtiszt, közösségi-civil szervező, nonprofit menedzser, nonprofit ügyintéző, irodavezető, menedzser asszisztens, adóügyi igazgatási ügyintéző, igazgatási és iratkezelési ügyintéző, egyéb ügyintéző, projektmenedzser, a vádlott tehát a Foglalkozások Egységes Osztályozási Rendszerének struktúrája szerint nem egészségügyi foglalkozást folytatott.

[17] Egyebekben a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának a III. rendű vádlottra vonatkozóan, a hivatásos szolgálati jogviszony megszűnésére vonatkozó parancs is 3910-es FEOR számú, egyéb ügyintéző beosztást jelölt meg.

[18] Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) bekezdése figyelembe vételével tett eleget.

[19] A vádlott terhére bejelentett katonai ügyészi fellebbezés részben, más okból alapos.

[20] A törvényszék katonai tanácsa a bűnösségi körülményeket az ítélet 3. oldal utolsó bekezdésétől a 4. oldal harmadik bekezdéséig rögzítette. A másodfokú katonai tanács egyetértett azzal, hogy a vádlott esetében a büntetlen előélet enyhítő körülményként nem értékelhető, figyelemmel arra, hogy az elkövetés idején a vádlottnál a 2015. évi XLII. törvény (Hszt.) 41. § (1) bekezdés a) pont értelmében alkalmazási feltétel volt. Ezen túlmenően azonban helyesen értékelte a vádlott javára a bűnösségre is kiterjedő, feltáró, beismerő vallomást, a megbánó magatartást, a korábbi jó szolgálat teljesítést, a pozitív parancsnoki jellemzést, a bűnsegédi alakzatot, azt, hogy három kiskorú gyermek eltartására köteles, mely kötelezettségének eleget is tesz, ezen kívül közeli hozzátartozóit is támogatja anyagiilag, valamint azt, hogy előjárója ráhatása is szerepet játszott a bűncselekmény elkövetésében, illetőleg a vádlott terhére nem róható, az ötéves elévülési idő felét elérő időmúlást. Ezzel szemben a vádlott terhére kellett értékelni az ilyen és hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, a részben folytatólagos elkövetést, a cselekmény elítélendő motívumát. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint továbbá ugyancsak súlyosító körülmény a büntetés-végrehajtási intézetben egyébként is fokozottan kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek sérelmére történő elkövetés.

[21] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint helyesen foglalt állást a törvényszék akkor, amikor a III. rendű vádlottat az egy évtől öt évig terjedő, a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdése alapján hét és fél évre emelkedő büntetési tételkereten belül a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérésre érdekében a Btk. 80. §-(1) bekezdésében írt büntetés kiszabási elvekre figyelemmel halmazati büntetésül a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel 2 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását – mivel a büntetési célok így is elérhetőnek tűnnek – a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése szerint próbaidőre felfüggesztette. A próbaidő tartamát a törvényi keretek között, megfelelő mértékben határozta meg 4 évben. Helyesen járt el, amikor vizsgálta a Btk. 102. § (1) bekezdése szerint előzetes mentesítésben részesítés törvényi feltételeinek meglétét és megalapozottan foglalt állást akként, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott esetében az előzetes mentesítésben részesítéshez szükséges érdemesség nem állapítható meg a cselekmény motívumára és gátlástalan jellegére tekintettel.

[22] Megalapozottan járt el a törvényszék akkor is, amikor mellőzte a katonai ügyésznek a rendvédelmi szerveknél betöltött foglalkozástól és az egészségügyi foglalkozástól eltiltás alkalmazását, tekintettel arra, hogy a vádlott a fentebb kifejtettek szerint nem az egészségügyi osztályon betöltött beosztásával élt vissza, a tényállásban rögzített magatartás kifejtéséhez nem is kellett az elkövetőnek az egészségügyi osztályon dolgoznia, az elkövetéshez bármely büntetés-végrehajtási intézeti beosztást betöltő személynek lehetősége lett volna. Ebből következően törvénytelen lenne a III. rendű vádlottat a Btk. 52. § (1)

bekezdés a) pontja alapján olyan foglalkozástól eltiltani, amely foglalkozást nem gyakorolhatott, illetve nem is gyakorolt, egészségügyi végzettséggel nem rendelkezett, és bár a büntetésvégrehajtási intézet Egészségügyi Osztályán volt foglalkoztatva, de csupán adminisztratív munkakörben, vagyis beteget nem kezelhetett, így az egészségügyi foglalkozás szabályait sem szeghette meg. Ugyancsak nem állapítható meg a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kitétel sem, hiszen nem a foglalkozása felhasználásával követte el a terhére rótt cselekményt, a fent kifejtettek szerint ugyanis nem volt egészségügyi szakápoló, gyógyító tevékenységben nem vett részt.

[23] A foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabása érdekében a volt büntetés-végrehajtási tiszt vádlottal szemben bejelentett fellebbezés nem alapos.

[24] A rendvédelmi szervnél hivatásos szolgálatot ellátó terhelttel szemben, aki e beosztásával összefüggésben követte el a terhére rótt bűncselekményt katonai büntetés kiszabásának van helye.

[25] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint nem vitás, hogy a foglalkozástól eltiltás alkalmazása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az elkövető milyen munkavégzésre irányuló jogviszony alapján gyakorolja a foglalkozását, így nem kizárt a Hszt. hatálya alá tartozó szervezetek hivatásos állományú tagjának foglalkozástól eltiltása sem. A fellebbviteli bíróság – a Kúria Bhar.1170/2013/6. számú határozatában írtakra is figyelemmel járt el. Továbbra is irányadónak tekinti azt a kialakult bírói gyakorlatot, miszerint a büntető törvény szempontjából katonának minősülő elkövetővel szemben általában szolgálati viszony vagy a rendfokozatot érintő büntetések elegendőek, ezért foglalkozástól eltiltásra általában csak akkor kerülhet sor, ha a büntető törvény szerint katonának minősülő személy olyan, a polgári életben is hasznosítható többletvégzettséggel, foglalkozással rendelkezik, amely túlmutat az adott fegyveres szerv kötelékében ellátott beosztásánál. Önmagában tehát az nem a foglalkozástól eltiltás, hanem rendfokozatot vagy szolgálati viszonyt érintő büntetés kiszabására ad okot, ha egy büntetés-végrehajtási tiszt az elbírált bűncselekményt hivatásos szolgálata során gyakorolt foglalkozása szabályainak megszegésével, illetve foglalkozása felhasználásával, szándékosan követi el. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a fentiek értelmében – miután a III. rendű vádlott büntetés-végrehajtási tiszt foglalkozása, valamint beosztása felhasználásával valósította meg cselekményeit és a jövőben nem lehet hivatali bűncselekmény speciális alanya sem - nem indokolt vele szemben rendvédelmi foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazása, ezért a fellebbviteli bíróság az ügyészség által indítványozott foglalkozástól eltiltás büntetést mellőzte.

[26] A Btk. 137. §-a szerinti lefokozás katonai büntetés alkalmazása jelen esetben annak ellenére sem mellőzhető, hogy a vádlott hivatásos szolgálati viszonya közös megegyezéssel megszűnt. Ugyanakkor a terhére rótt cselekmény gátlástalan elkövetése, embertelensége miatt a rendfokozat viselésére méltatlanná vált. Ezért a másodfokú katonai tanács – mivel az ügyészségi indítványra (végleges hatályú rendvédelmi szervnél betöltött foglalkozástól eltiltás) tekintettel a súlyosítási tilalomba nem ütközik – a Btk. 137. §-a szerinti lefokozás katonai büntetést is kiszabott a vádlottal szemben.

[27] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[28] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen a Be. 606. § (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

Budapest, 2026. január 9.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.III.12/2025/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.54/2025/10. számú ítéletében írt változtatással 2026. január 9. napján jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2026. január 9.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..